

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 7P/114/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5825202519
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2026:5825202519.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo sudkyňou JUDr. Miriam Srogončíkovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.X.XXXX, dieťa rodičov: matky – C. C. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. E. XXX/XX, F. D. – D., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Michaela Pagáčiková, advokátka so sídlom Radlinského 47, Dolný Kubín a otca – C. B., nar. XX.X.XXXX, bytom D. G. D., zastúpený splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Lucia Foltýnová, advokátka so sídlom Moyzesova 1918/6A, Bánovce nad Bebravou, mal. dieťa bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, o návrhu matky na obmedzenie výkonu rodičovských práv otcovi mal. dieťaťa, takto

rozhodol:

I/ Súd otcovi maloletej A. B. nar. XX.XX.XXXX o b m e d z u j e výkon jeho rodičovských práv tak, že nie je oprávnený stýkať sa s dieťaťom a zastupovať maloleté dieťa.

II/ Vo zvyšnej časti súd z a m i e t a návrh matky maloletej A. B. nar. XX.XX.XXXX na obmedzenie výkonu rodičovských práv otcovi maloletého dieťaťa.

III/ Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom, doručeným súdu dňa 8.10.2025, doplneným podaním zo dňa 3.12.2025 matka mal. dieťaťa žiadala, aby súd obmedzil otcovi výkon jeho rodičovských práv k mal. dieťaťu tak, že ten nie je oprávnený stýkať sa s dieťaťom, zastupovať ho a spravovať jeho majetok. Návrh odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/55/2024-285 zo dna 3.7.2024 súd zveril mal. dieťa do osobnej starostlivosti matky. Otec sa dlhodobo nielenže nepodieľa na osobnej starostlivosti o dieťa a neprejavuje skutočný záujem, aký by starostlivý otec prejavovať mal a mohol. Otec sa v súčasnosti domáha zapretia otcovstva k mal. dieťaťu v konaní Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4Pc/5/2025. Z návrhu otca na zapretie otcovstva je zrejmé, že otec nechce mať s mal. dieťaťom nič spoločné, neplánuje sa o dieťa starať a udržiavať s ním akýkoľvek vzťah. Matka dieťaťa poukázala na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 12CoP/129/2024 zo dňa 30.9.2025, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/55/2024-285 zo dna 3.7.2024. Matka mal. dieťaťa ďalej uviedla, že od januára 2024 otec prestal realizovať akúkoľvek starostlivosť o dieťa, prestal sa s ním kontaktovať a zaujímať sa oň, hoci mu v tom nebránia žiadne objektívne prekážky. Na výživu dieťaťa spočiatku neprispieval vôbec, posledných niekoľko mesiacov začal posilať výživné aspoň 50 Eur mesačne, po tom, ako matka na neho podala trestné oznámenie. Matka dieťa na stretnutia s otcom vždy riadne pripravovala, ale otec si po dieťa od januára 2024 vôbec nechodí. Keď sa s ním matka snažila skontaktovať telefonicky, aby zistila, či si po dieťa príde a kedy, tak otec na jej telefonáty nereagoval, matka sa s ním nedokáže nijako spojiť. Vzhľadom na to nie je možné, aby matka s otcom mohla riešiť akékoľvek otázky týkajúce sa mal. dieťaťa. Napr. keď matka chcela nastúpiť do práce a potrebovala zabezpečiť pre dieťa predškolské

zariadenie, otec s matkou vôbec nekomunikoval, dokonca odmietal komunikovať aj s pracovníkmi úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, preto matka musela požiadať súd o nahradenie súhlasu otca so zápisom mal. dieťaťa do predškolského zariadenia. Súd matke v tejto požiadavke vyhovel. Pokiaľ matka dieťaťa potrebuje získať súhlas otca, napr. so zmenou detského lekára alebo s prihláškou do predškolského zariadenia, všetky takéto otázky musí matka riešiť sprostredkovane cez pracovníkov ÚPSVaR a žiadať ich, aby sa oni skontaktovali s otcom a žiadali od neho súhlas. Takýto stav je podľa matky dlhodobou neudržateľnou a neprímerane zaťažujúcou aj pre matku a pracovníkov ÚPSVaR, ktorí majú dôležitejšie úlohy, než riešiť ignoráciu otca, ktorý vôbec nemá záujem podieľať sa na výchove a starostlivosti o svoju dcéru. Matka ďalej uviedla, že na mal. dieťa nepôsobí dobre, ak by sa mala donekonečna pravidelne pripravovať na stretnutia s otcom, ktorého si pre dlhodobú absenciu ani len nepamätá, keďže sa tieto stretnutia vôbec nerealizujú a mal. dieťa je tak iba opakovane konfrontované so sklamaním a upevňuje sa v nej postoj, že otec o ňu nejaví záujem. Opakujúce sa sklamanie dieťaťa, že otec o ňu nemá záujem určite nie je z hľadiska jeho psychického vývoja vhodné. Matka dieťaťa ešte uviedla, že otec dieťaťa nie je schopný prejavovať slušné správanie v rámci základnej spoločensky uznávanej konvencie, keďže pri akýchkoľvek kontaktoch s matkou dochádzalo zo strany otca voči matke k neustálemu osočovaniu a urážkam, preto sa matka obáva, že ak by sa aj kontakt otca s dcérou obnovil, mohlo by to viesť k tomu, že otec by stretnutia s dcérou využíval len na ďalšie vyvolávanie konfliktov a matku pred dcérou očierňoval, čo by mohlo mať negatívny dopad na psychiku a prežívanie dcéry.

2. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom rodičov dieťaťa a oboznámením listinných dôkazov, založených v súdnom spise a dospel k záveru, že návrh matky mal. dieťaťa je čiastočne dôvodný.

3. Podľa § 38 ods. 2 písm. b/ zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd rodičom obmedzí výkon ich rodičovských práv, ak svoje povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností nevykonávajú vôbec.

4. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že matka mal. dieťaťa sa domáha, aby súd obmedzil výkon rodičovských práv otcovi mal. dieťaťa, konkrétne práva na styk s mal. dieťaťom a práv zastupovať mal. dieťa a spravovať jeho majetok. Návrh odôvodnila tým, že otec sa s mal. dieťaťom dlhodobou nestretáva, nezaujíma sa oň, neplatí výživné, nekomunikuje a nespolupracuje s matkou vo veciach starostlivosti o mal. dieťa.

5. Otec mal. dieťaťa s návrhom matky nesúhlasil. Uviedol, že matka opomenula uviesť, že od narodenia mal. dieťaťa až do schválenia rodičovskej dohody sa o dieťa staral výlučne on. Na základe toho bola mal. A. zverená v konaní Okresného súdu Námestovo sp. zn. 13P/56/2021 do osobnej starostlivosti otca. Následne matka zmenila svoje stanovisko a dňa 7. 8. 2023 bola Okresným súdom v Žiline v konaní sp. zn. 9P/40/2023 schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej bolo mal. dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Striedavá starostlivosť o dieťa však nevyplývala na mal. dieťa pozitívne, dieťa nezvládalo neustále presuny od otca k matke a naopak, čo sa prejavilo aj častými ochoreniami dieťaťa, ale aj po psychickej stránke, pretože mal. dieťa plakalo, nechcelo odísť od jedného rodiča ku druhému. Od októbra 2023 začalo zo strany matky dochádzať k nevysvetliteľnému konaniu, kedy mu buď odmietla dieťa odovzdať alebo pokiaľ došlo k odovzdaniu, tak po návrate mal. dieťa k matke začala matka otca obviňovať zo zanedbania starostlivosti o dcéru. V januári 2024 sa preto otec rozhodol nepokračovať v striedavej osobnej starostlivosti. V konaní Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7P/55/2024 žiadal dieťa zveriť do svojej osobnej starostlivosti. Súd však v uvedenom konaní rozhodol o zverení mal. dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, s čím sa on nestotožňuje a mieni voči rozsudku odvolacieho súdu podať dovolanie. Návrh matky dieťaťa preto považuje za predčasný a špekulatívny. Otec dieťaťa ešte uviedol, že počas súdneho konania sa dozvedel, že v čase, keď došlo k splodeniu mal. dieťaťa matka udržiavala intímny vzťah zároveň aj s niekoľkými inými mužmi, čo v ňom vyvolalo pochybnosť o jeho otcovstve k mal. dieťaťu. Je názoru, že je pochopiteľné, že pokiaľ žiada o zverenie mal. dieťaťa do svojej osobnej starostlivosti, tak nemôže mať pochybnosti o svojom otcovstve. Podľa otca dieťaťa nie je pravdivé tvrdenie matky, že sa nechce podieľať na osobnej starostlivosti o mal. dieťa a odmieta riešiť akékoľvek otázky, týkajúce sa dieťaťa. Je zrejmé, že on nesúhlasí s obvyklým pobytom dieťaťa u partnera matky, ale na toto zjavne matka súhlas otca nepotrebovala. Tvrdil, že on sa pravidelne informoval o stave mal. dieťaťa prostredníctvom materskej školy v mieste obvyklého pobytu mal. dieťaťa, ale pri poslednom kontakte mu riaditeľka oznámila, že ho ďalej nemôže o dieťati informovať. Podľa otca ide opäť o účelové konanie matky. Čo sa týka tvrdenia matky o jeho nezrelosti až infantilnom správaní,

tak podľa otca súčasný stav nemožno pričítať na jeho ľarchu. Otec tvrdí, že zo strany matky došlo ku konaniu, ktoré by mohlo byť označené za nezrelé až infantilné a viedlo k jeho rozhodnutiu nepokračovať v striedavej osobnej starostlivosti o dieťa. Návrh matky dieťaťa otec považuje za neprijateľný aj preto, že navrhuje fakticky obmedzenie jeho rodičovských práv v takom rozsahu, že to možno považovať za úplné pozbavenie. Otec mal. dieťaťa ešte uviedol, že nie je zrejme, akým spôsobom by zákaz styku mal. dieťaťa s otcom mal prispieť k jej najlepšiemu záujmu. Podľa neho matka dieťaťa návrh podala účelovo a predčasne z dôvodu, že pokiaľ bude v konaní o zapretie otcovstva preukázané jeho otcovstvo k mal. dieťaťu, tak bude trvať na jej zverení do výlučnej starostlivosti otca. Podľa názoru otca sa matka podaným návrhom pokúša zabrániť takej situácii odňatím rodičovských práv otcovi.

6. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že naposledy bolo o úprave rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/55/2024-285 zo dňa 3.7.2024, ktorým súd zveril mal. dieťa do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať mal. dieťa a spravovať jeho majetok sú oprávnení obaja rodičia. Súčasne zaviazal otca mal. dieťaťa, aby na jeho výživu prispieval sumou 150 Eur mesačne a tiež rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s mal. dieťaťom v období prvého kalendárneho mesiaca, nasledujúceho po mesiaci, v ktorom nadobudol právoplatnosť rozsudok, každý páry týždeň v tomto kalendárnom mesiaci v sobotu v čase od 14:00 hod. do 18:00 hod. a v období druhého kalendárneho mesiaca, nasledujúceho po mesiaci, v ktorom nadobudol právoplatnosť rozsudok, každý páry týždeň v tomto kalendárnom mesiaci v sobotu v čase od 14:00 hod. do 18:00 hod. a v nedeľu v čase od 14:00 hod. do 18:00 hod. a v ďalšom období každý páry týždeň v kalendárnom mesiaci v čase od piatku 15:00 hod do nedele do 17:00 hod. Okrem toho rozhodol, že otec dieťaťa je oprávnený stretávať sa s mal. dieťaťom každý nepáry kalendárny rok v čase od 30. 12. od 17:00 hod. do 2.1. nasledujúceho kalendárneho roka do 17:00 hod. a každý páry kalendárny rok počnúc rokom 2024 v čase od 13.12. od 17:00 hod. do 26.12. do 17:00 hod. s tým, že otec si dieťa prevezme v mieste bydliska matky a po ukončení styku dieťa matke odovzdá. Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 12CoP/129/2024-500 zo dňa 30.9.2025 uvedený rozsudok potvrdil.

7. Z vykonaného dokazovania a to z výsluchu matky dieťaťa vyplynulo, že mal. dieťa býva s matkou v F. D., v súčasnosti navštevuje materskú školu v H.. Otec mal. dieťaťa ho nenavštívil dva roky – podľa vyjadrenia otca z dôvodu, že matka mu dieťa odovzdávala v takom stave, že dieťa bolo choré a dokonca skončilo v nemocnici. Matka dieťaťa uviedla, že od mája 2025 otec neplatí výživné, čo nebolo popreté. Otec dieťaťa uviedol, že výživné neplatí z dôvodu, lebo čaká na ďalšie trestné oznámenie zo strany matky, pretože ona si želá, aby skončil vo väzení. Vzhľadom na zistenie, že napriek tomu, že podľa vyššie uvedeného rozsudku je otec mal. dieťaťa oprávnený stretávať sa s dieťaťom, túto možnosť dlhodobo a bez objektívnej prekážky nevyužíva, je súd názoru, že je potrebné obmedziť výkon jeho rodičovského práva na styk s mal. dieťaťom. Súd je (zhodne s matkou dieťaťa) názoru, že nie je v najlepšom záujme dieťaťa, aby ďalej dochádzalo k tomu, že matka dieťa pripraví na stretnutie s otcom, ktoré sa neuskutoční. Dieťa tak zažíva sklamanie z neuskutočneného stretnutia a nezájmu svojho otca, čo nepochybne negatívne vplýva na jeho psychickú pohodu a vývoj. Okrem toho zotrúvanie v tejto situácii nadmerne (a zbytočne) zaťažuje aj matku dieťaťa, kedy si na termíny, v ktorých sa má otec dieťaťa stretnúť s dieťaťom, nemôže napláňovať žiadny iný program, napriek tomu, že otec si od nej dieťa aj tak nevyzdvihne. Otec dieťaťa sice v rámci svojho výsluchu deklaroval svoj záujem začať sa stretávať s mal. dieťaťom a uviedol, že je rád, že sa dozvedel, že navštevuje materskú školu v H., tvrdil, že má plán, kedy začne dieťa navštevovať, ale momentálne nechce uviesť, kedy to bude. Súd je názoru, že vzhľadom na skutočnosť, že osobný kontakt medzi ním a dieťaťom bol na dlhý čas prerušený, pri jeho obnovení je potrebné postupovať veľmi citlivo. Súd považuje za nevhodné, aby otec napr. vyhľadal mal. dieťa v materskej škole, ktorú navštevuje. Treba si uvedomiť, že dieťa malo v čase, kedy sa naposledy stretlo s otcom (pred dvoma rokmi) len dva roky, takže si na neho zrejme ani nepamätá. Takáto náhla návšteva otca by pre dieťa bola s najväčšou pravdepodobnosťou nepríjemným zážitkom . Ako už súd uviedol, pokiaľ by otec dieťaťa mal úprimný záujem obnoviť styk s mal. dieťaťom, musel by si vzťah s dieťaťom vybudovať postupne – najskôr za prítomnosti osoby, ktorú dieťa pozná a dôveruje jej (ako najprírodzenejšia možnosť by sa javila osoba matky, ale len za podmienky, že rodičia zlepšia komunikáciu medzi sebou) a až postupne, keď by si dieťa na prítomnosť otca zvyklo, by stretnutia mohli prebiehať aj bez prítomnosti inej osoby. Z vyjadrení otca mal. dieťaťa však vyplynulo, že ten sa takýmto pravidlám nehodlá podriaďiť, dokonca ani nekonkretizoval obdobie, kedy sa s dieťaťom mieni začať stretávať. Za takéhoto prístupu otca mal. dieťaťa nie je možné nastaviť funkčný rámec úpravy stretávania sa s dieťaťom tak, aby to bolo v najlepšom záujme dieťaťa, predovšetkým v záujme jeho priaznivého psychického vývoja. Pokiaľ otec dieťaťa nezmení svoj postoj v oblasti stretávania sa s dieťaťom, t.j.

nebude postupovať svojvoľne, ale bude spolupracovať pri nastavení úpravy styku tak, aby sa jeho vzťah s dieťaťom obnovil a najmä bude nastavené pravidlá dodržiavať, je súd názoru, že v záujme mal. dieťaťa je potrebné obmedziť výkon tohto jeho rodičovského práva.

8. Čo sa týka návrhu matky mal. dieťaťa na obmedzenie výkonu práva na zastupovanie mal. dieťaťa jeho otcom, súd aj tento návrh vyhodnotil ako dôvodný. Je faktom, že matka dieťaťa bola nútená pre nespoluprácu otca mal. dieťaťa vo veciach starostlivosti o mal. dieťa obrátiť sa na súd. Vyplyva to z uznesenia Okresného súdu Námestovo č.k. 18P/62/2024-40 zo dňa 18.6.2024, ktorým súd nahradil za otca mal. dieťaťa jeho súhlas s prijatím mal. dieťaťa na predprimárne vzdelávanie. Hoci išlo doteraz o jediný prípad, kedy sa matka dieťaťa bola nútená obrátiť na súd vo veci zastupovania mal. dieťaťa, súd je názoru, že je potrebné obmedziť otcovi dieťaťa aj výkon tohto rodičovského práva. Na to, aby rodič vykonával právo dieťa zastupovať tak, aby to bolo v najlepšom záujme dieťaťa, je nevyhnutné, aby mal o dieťa záujem, bol informovaný o rôznych aspektoch jeho života – zdravotnom stave, vzdelávaní, o jeho potrebách. Otec mal. dieťaťa sa však o dieťa dlhodobo nezaujíma a nestretáva sa s ním, s matkou dieťaťa nekomunikuje – deklaruje rôzne výhrady voči matke, spochybňuje jej rodičovské kompetencie. Nie je potom predpoklad, že by právo zastupovať mal. dieťa mohol vykonávať tak, aby to bolo v prospech dieťaťa. Súd považoval za potrebné obmedziť mu výkon tohto rodičovského práva, pretože za daných okolností je pravdepodobné, že aj v budúcnosti (napr. pri zápise na vzdelávanie na základnej škole, kde je potrebný súhlas oboch rodičov) bude matka opätovne nútená obrátiť sa na súd s návrhom na nahradenie súhlasu otca mal. dieťaťa s prijatím do základnej školy.

9. Čo sa týka návrhu matky na obmedzenie výkonu práva spravovať majetok mal. dieťaťa, ten súd vyhodnotil ako nedôvodný. Ako vyplynulo z vyjadrenia matky dieťaťa na pojednávaní dňa 7.1.2026, v súčasnosti dieťa majetok nemá. Súd je názoru, že vzhľadom na vek dieťaťa (navštevuje predškolské zariadenie) nie je predpoklad, že by v blízkej budúcnosti takýto majetok nadobudlo – predovšetkým preto, že nemá žiadny príjem. V konaní nebolo zistené, že by perspektívne mal. dieťa nadobudlo majetok, ktorý by bolo potrebné spravovať. Obavu matky dieťaťa, že by otec dieťaťa nevykonával toto rodičovské právo v najlepšom záujme dieťaťa preto súd považuje len za hypotetickú. Súd preto dospel k záveru, že nebol zistený žiadny vážny dôvod na obmedzenie tohto rodičovského práva otca mal. dieťaťa.

10. K procesným súvislostiam ešte súd uvádza, že pokiaľ ide o návrh matky na vykonanie znaleckého dokazovania z odboru psychiatrie a návrh otca na vykonanie znaleckého dokazovania, súd oba návrhy zamietol ako nedôvodné. Matka mal. dieťaťa navrhla vykonať znalecký posudok zameraný na otázku, či je otec dieťaťa vzhľadom na svoj duševný stav schopný starať sa o dieťa. Otec mal. dieťaťa súhlasil s týmto návrhom matky, ale s tým, že chcel, aby rovnakú otázku zodpovedal znalec aj vo vzťahu k matke dieťaťa a tiež navrhol, aby sa znalec vyjadril, či matka trpí nejakou závislosťou. Súd nepovažuje za potrebné vykonanie navrhnutého znaleckého dokazovania a zdôrazňuje, že v zmysle ust. § 207 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd vykoná znalecké dokazovanie, ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba vedecké poznatky. Súd je názoru, že v tomto konaní nie je splnená podmienka pre nariadenie znaleckého dokazovania, ktoré navrhli rodičia mal. dieťaťa. Vo vzťahu k návrhu matky súd nepovažuje za potrebné zaoberať sa duševným stavom otca dieťaťa, keď nepochybne v konaní vyšlo najavo, že otec dieťaťa sa dlhodobo s dieťaťom nestretáva, pretože sa tak sám rozhodol. Nebolo preukázané ani jeho tvrdenie, že by mu matka dieťa odovzdávala choré. Ani návrh otca, aby znalec skúmal aj schopnosť matky starať sa o dieťa vzhľadom na svoj duševný stav a tiež, či má matka dieťaťa nejakú závislosť, nie je dôvodný. Súd pripomína, že predmetom konania nie je otázka zverenia mal. dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov alebo niektorého z nich, preto by vzhľadom na predmet konania, ktorým je obmedzenie výkonu rodičovských práv otcovi dieťaťa bolo takéto zistenie bez právneho významu. Súd je názoru, že aj bez navrhnutého znaleckého dokazovania bolo vykonané dokazovanie v dostatočnom rozsahu na to, aby bolo možné o návrhu rozhodnúť.

11. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Námestovo.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku (CSP) v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP:

(1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.